

КОПІЯ

Справа № 201/4021/25
Провадження № 1-кс/201/1554/2025

**УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

10 квітня 2025 року

м. Дніпро

Слідчий суддя Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська Бойко В.П. за участі секретаря судового засідання Поддубцевої С.Г., розглянувши в залі Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська клопотання прокурора Маріупольської окружної прокуратури Донецької області Доценка В.О. у кримінальному провадженні, зареєстрованому в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 22024050000002173 від 15.07.2024 про здійснення спеціального досудового розслідування відносно:

Летюка Олексія Ігоровича, 26.10.1979 р.н., уродження м. Донецьк Донецької області, громадянина України, який зареєстрований та мешкає за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Університетська, буд. 12, кв. 39, підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України,

У судовому засіданні приймали участь:

прокурор Балджи О.М. (у режимі відеоконференції),
захисник Торочина-Агалакова С.О. (у режимі відеоконференції),

УСТАНОВИВ:

До суду надійшло клопотання прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування кримінального провадження за № 22024050000002173 від 15.07.2024 відносно Летюка Олексія Ігоровича, 26.10.1979 р.н., підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

В обґрунтування поданого клопотання прокурор вказує, що в провадженні СВ 2 управління ГУ СБУ в Донецькій і Луганських областях перебувають матеріали кримінального провадження № 22024050000002173 від 15.07.2024 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, стосовно підозрюваного Летюка Олексія Ігоровича, 26.10.1979 р.н.

В ході здійснення досудового розслідування встановлено, що Летюк Олексій Ігорович, будучи громадянином України, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення за наступних обставин.

Так, у 2014-2015 роках (точна дата, час та місце досудовим розслідуванням не встановлена) у складі «днр» створено «Міністерство молодіжки, спорту та туризму донецької народної республіки», яке розташовано за адресою: м. Донецьк, бульвар Пушкіна, 34.

В подальшому, постановою ради міністрів «днр» від 10 березня 2017 року № 3-31 «Об утверждении Положения о Министерстве молодежи, спорта и туризма днр в новой редакции» затверджено нову редакцію положення.

Так, у розділі II вказаного документу визначені повноваження так званого «Міністерства молодіжки, спорту та туризму днр».

Окрім того, у розділі III вказаного документу зазначені повноваження міністра та його заступників, які призначаються головою «днр».

5 вересня 2023 року Летюк Олексій Ігорович, 26.10.1979 р.н., усвідомлюючи, що діяльність «днр» є незаконною, спрямована на зміну меж території України, діючи умисно, з особистих ідеологічних та корисливих мотивів, добровільно зайняв посаду т. зв. «заместителя министра молодежи, спорта и туризма донецкой народной республики», тобто посаду пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Зокрема, ним як «заместителем министра молодежи, спорта и туризма донецкой народной республики», здійснюється прийом громадян щочетверга з 09.00 години по 13.00 годину за адресою: м. Донецьк, бульвар Пушкіна, 34 на 6 поверсі у кабінеті 645.

Також, перебуваючи на вказаній посаді Летюк Олексій Ігорович, 26.10.1979 р.н., використовуючи надані представниками «днр» владні повноваження, на виконання завдань та функцій так званого «Міністерства молодіжки, спорту та туризму донецької народної республіки», за допомогою окремих засобів масової інформації, підконтрольних керівникам «днр» висвітлює діяльність «днр», проводячи таким чином пропагандистську роботу з популяризації діяльності «днр», зокрема через мережу Інтернет, та формує думку серед населення і світової спільноти як про законність власних дій, так і про легітимність створення та діяльності самої «днр» та її структурних підрозділів.

Так, у численних інтерв'ю засобам масової інформації, Летюк О.І., неодноразово підкреслював свою позицію як «заместителя министра молодежи, спорта и туризма донецкой народной республики» щодо сприяння ним розвитку туристичної галузі у захопленому «днр» та російською федерацією регіоні – с. Мелекіно, с. Урзуф, с. Юрїївка, а також території заводу «Азовсталь», який російська федерація бомбардувала забороненою Женевськими конвенціями зброєю та де загинула велика кількість громадян України.

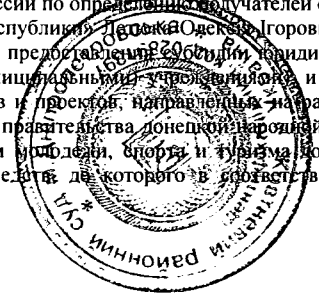
Окрім того, Летюк О.І. публічно висловлювався про сприяння ним забудові селища Великочудського Кальміуського району (раніше Седове) та будівництві у Білосарайській косі бази відпочинку з назвою «россия».

Також, Летюк О.І. наголошував, що вказаний регіон Донецької області (Маріуполь, Кальміуський район, Білосарайська коса) належить «днр».

Разом з тим, обіймаючи посаду т.зв. «заместителя министра молодежи, спорта и туризма донецкой народной республики», приймав як заступник міністра участь у круглому столі (форумі) разом з іншими особами, які займаються колабораційною діяльністю, та узгоджував з ними питання щодо розвитку, правових аспектів, залучення некомерційних та приватних організацій у спортивну діяльність на території України, яка окупована «днр».

Продовжуючи свій злочинний умисел на сприяння державі агресору російській федерації в посиленні заходів тимчасової окупації населених пунктів Донецької області, Летюк Олексій Ігорович, 26.10.1979 р.н., увійшов до складу «комиссии по определению получателей субсидии, предоставляемой юридическим лицам (за исключением некоммерческих организаций, являющихся государственными (муниципальными) учреждениями), и индивидуальным предпринимателям в целях государственной поддержки общественных инициатив и проектов, направленных на развитие туристической инфраструктуры донецкой народной республики».

Відповідно до протоколу засідання вказаного органу «председателем комиссии по определению получателей субсидии» обрано т. зв. «заместителя министра молодежи, спорта и туризма донецкой народной республики» Летюка Олексія Ігоровича: «Летюк А.И. сообщил о том, что предоставление субсидий осуществляется согласно Порядку предоставления субсидий юридическим лицам (за исключением некоммерческих организаций, являющихся государственными (муниципальными) учреждениями), и индивидуальным предпринимателям в целях государственной поддержки общественных инициатив и проектов, направленных на развитие туристической инфраструктуры донецкой народной республики, утвержденного постановлением правительства донецкой народной республики от 3 мая 2024 года № 47-2. Предоставление субсидий осуществляется Министерством молодежи, спорта и туризма донецкой народной республики, осуществляющим функции главного распорядителя бюджетных средств, в котором в соответствии с бюджетным

законодавством донецької народної республіки як получателю бюджетних средств доведени в установленному порядку ліміти бюджетних обов'язкостей для предоставления субсидии на 2024 год в сумме 77 765 900,00 руб., в том числе субсидия из федерального бюджета в размере 76 988 200,00 руб.».

За всі пропозиції щодо фінансування всі члени комісії, зокрема т. зв. «заместитель министра молодежи, спорта и туризма донецької народної республіки» Летюк Олексій Ігорович, проголосували одногосно, усвідомлюючи, що грошова субсидія, яка надається на території Донецької області, тимчасово окупованій представниками «днр», буде використана повністю або частково для її цілей, зокрема для здійснення утримання захопленої незаконними збройними формуваннями «днр» частини Донецької області, вчинення інших дій, які створюють небезпеку для життя громадян України, тощо.

Місцезнаходження Летюка Олексія Ігоровича на даний час невідоме, згідно з інформацією наданої Головним центром обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України, Летюк О.І. з 24.02.2022 державний кордон України не перетинала, а тому є підстави вважати, що остання переховується від органів досудового розслідування на тимчасово окупованій території.

Наявність обґрунтованої підозри Летюка Олексія Ігоровича у вчиненні інкримінованого йому кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, повністю підтверджується зібраними у кримінальному провадженні доказами, а саме:

- інформацією наданої Головним центром обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України, згідно якої Летюк Олексій Ігорович з 24.02.2022 державний кордон України та лінію розмежування з тимчасово окупованими територіями не перетинав;

- повідомленням про підозру від 26.03.2025, яке опубліковане 28.03.2025;

- постановою про залучення захисника з додатками від 01.04.2025;

- копією сторінки з газети "Урядовий кур'єр" № 65 від 28.03.2025;

- скріншот сторінки офіційного сайту Офісу Генерального прокурора з офіційним викликом Летюка Олексія Ігоровича.

Згідно ст. 1 Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» тимчасово окупованими територіями у Донецькій та Луганській областях на день ухвалення цього Закону визнаються частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль.

Під час досудового розслідування встановлено, що підозрюваний Летюк Олексій Ігорович ухиляється від явки на виклик прокурора (не прибув на виклик без поважної причини більше ніж два рази), оголошений у розшук та перебуває на території, яка відповідно до постанов Верховної Ради України № 254-VIII від 17.03.2015, № 252-VIII від 17.03.2015 (з додатком), Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» є тимчасово окупованою територією.

Прокурор у судовому засіданні клопотання підтримав та просив обрати підозрюваному запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

Захисник у судовому засіданні просив відмовити у задоволенні поданого клопотання.

Заслухавши доводи прокурора та захисника, дослідивши матеріали клопотання, слідчий суддя дійшов висновку про таке.

Так, у судовому засіданні встановлено, що у провадженні СВ 2 управління ГУ СБУ в Донецькій і Луганських областях перебувають матеріали кримінального провадження № 22024050000002173 від 15.07.2024 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, відносно підозрюваного Летюка Олексія Ігоровича, 26.10.1979 р.н.

28 березня 2025 року прокурором Летюку Олексію Ігоровичу, 26.10.1979 р.н. повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України та повідомлення про підозру вручено захиснику підозрюваного Летюка О.І. - Торопчиній-Агалаковій С.О.

Крім того, 28 березня 2025 року в газеті «Урядовий кур'єр» № 65 яка є засобом масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора опубліковано повідомлення про підозру – Летюку Олексію Ігоровичу, 26.10.1979 р.н. та повістки про виклик підозрюваного на 01.04.2025 з 09 год. 00 хв. до 14 год. 00 хв., 02.04.2025 з 09 год. 00 хв. до 14 год. 00 хв., 03.04.2025 з 09 год. 00 хв. до 14 год. 00 хв. до Маріупольської окружної прокуратури Донецької області для вручення повідомлення про підозру у кримінальному провадженні № 22024050000002173 від 15.07.2024 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, та допиту в якості підозрюваного. Однак на зазначені виклики останній не з'явився та про причини не прибуття не повідомив.

Таким чином, 28.03.2025 Летюк Олексій Ігорович набув статусу підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Слід зазначити, що поняття «обґрунтована підозра» не визначене у національному законодавстві та, виходячи з положень ч. 5 ст. 9 КПК України необхідно взяти до уваги позицію Європейського суду з прав людини, відображену у пункті 175 Рішення від 21.04.2011 у справі «Нечипорук і Йонкало проти України», відповідно до якої термін обґрунтована підозра означає, що існують факти або інформація, які можуть переконати об'єктивного спостерігача в тому, що особа, про яку йдеться, могла вчинити правопорушення (рішення у справі «Фокс, Кемпбелл і Гартлі проти Сполученого Королівства» від 30.08.1990, п.32, Series A, N 182).

При цьому, обставини здійснення підозрюваним конкретних дій та доведеність його вини, потребують перевірки та оцінки у сукупності з іншими доказами у кримінальному провадженні під час подальшого досудового розслідування.

Такий висновок узгоджується з правовими позиціями, наведеними у рішеннях Європейського Суду з прав людини, зокрема, у справі «Мюррей проти Сполученого Королівства» № 14310/88 від 23.10.1994, в яких суд зазначив, що факти, які є причиною виникнення підозри не повинні бути такими ж переконливими, як і ті, що є необхідними для обґрунтування вироку чи й просто висунення обвинувачення, черга якого надходить на наступній стадії процесу кримінального розслідування.

Так, для вирішення питання щодо обґрунтованості повідомленої підозри, оцінка наданих слідчому судді доказів здійснюється не в контексті оцінки доказів з точки зору їх достатності і допустимості для встановлення вини чи її відсутності, доведення чи не доведення винуватості особи, що здійснюється судом при ухваленні вироку, а з метою визначити вірогідність та достатність підстав причетності тієї чи іншої особи до вчинення кримінального правопорушення, а також чи є підозра обґрунтованою, щоб виправдати подальше розслідування або висунення обвинувачення.

Водночас, слідчому судді під час вирішення питання про надання дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування не надається весь обсяг доказів, зібраних під час досудового розслідування та дані щодо джерел їх отримання. Такі матеріали мають надаватися суду при судовому провадженні відповідного кримінального провадження та саме на цій стадії, передбаченої здійснення оцінки доказів з точки зору належності, допустимості, достовірності та сукупності доказів з точки зору достатності та вірогідності, як для прийняття відповідного процесуального рішення.

Виходячи з практики Європейського суду з прав людини вимога розумної підозри передбачає наявність доказів, які об'єктивно свідчать про причетність підозрюваного до певного злочину і вони не повинні бути достатніми, щоб забезпечити засудження, але мають бути достатніми, щоб виправдати подальше розслідування або висунення звинувачення (рішення у справі «Мюррей проти Об'єднаного Королівства» від 23.10.1994, «Фокс, Кемпбелл і Гартлі проти Сполученого Королівства» від 30.08.1990).

Отже, на стадії досудового розслідування кримінального провадження, слідчий суддя не вправі вирішувати ті питання, які повинні вирішуватися судом під час розгляду кримінального провадження по суті, зокрема, не вправі оцінювати докази з точки зору їх достатності та вірогідності для визнання особи винною чи невинною у вчиненні злочину, а лише зобов'язаний на підставі розумної оцінки сукупності отриманих доказів визначити, що причетність особи до вчинення кримінального правопорушення є вірогідною та достатньою.

Так, слідчий суддя, дослідивши матеріали клопотання за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин провадження, керуючись законом, оцінюючи сукупність зібраних доказів лише щодо пред'явленої підозри з точки зору їх достатності та взаємозв'язку, не вирішуючи наперед питання про винуватість підозрюваного у вчиненні інкримінованого йому злочину, правильність кваліфікації його дій, допустимість доказів щодо встановлення винуватості підозрюваного, вважає, що зміст клопотання та долучених до нього матеріалів кримінального провадження можуть свідчити про існування фактів і інформації, які можуть переконати об'єктивного спостерігача у тому, що підозрюваний міг вчинити інкриміноване йому правопорушення.

Відповідно до матеріалів клопотання, з дотриманням вимог ст. ст. 276, 277, 278 КПК України Летюку О.І. повідомлено про підозру у відповідності та у спосіб, передбачений чинним кримінальним процесуальним законодавством України.

При цьому, відповідно матеріалів клопотання підозрюваний постійно перебуває на тимчасово окупованій території України і встановити його точне місце перебування не видається за можливе. Доказами перебування підозрюваного на тимчасово окупованій території України підтверджено зібраними матеріалами досудового розслідування.

Постановою прокурора від 03.04.2025 на підставі ст. 281 КПК України підозрюваного Летюка Олексія Ігоровича оголошено в розшук.

Водночас, чинне процесуальне законодавство не визначає, якими саме доказами має бути доведено, що особа перебуває у будь-якому із видів розшуку, однак регламентує, що про оголошення розшуку (державного та міжнародного) органом досудового розслідування має бути винесена відповідна постанова (ч. 2 ст. 281 КПК України), що в даному випадку і було здійснено органом досудового розслідування шляхом винесення постанов про оголошення підозрюваного в розшук.

Згідно з ч. 5 ст. 139 КПК України ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаній Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Разом з тим, відповідно до ч. ч. 1, 2 ст. 297-1 КПК України спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні зокрема щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110-2, 111, 111-1, 111-2, 112, 113, 114, 114-1, 114-2, 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146-1, 147, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258-1, 258-2, 258-3, 258-4, 258-5, 348, 364, 364-1, 365, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2, 370, 379, 400, 408, 436, 436-1, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаній Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаній Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

Відповідно до п. 4 ч. 2 ст. 297-2 КПК України клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування повинно містити, зокрема, відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаній Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук.

Закон України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» №1207-VII від 15.04.2014 визначає статус території України, тимчасово окупованої внаслідок збройної агресії Російської Федерації. встановлює особливий правовий режим на цій території, визначає особливості діяльності державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій в умовах цього режиму, додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина, а також прав і законних інтересів юридичних осіб (стаття 2 цього Закону).

Згідно з п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Відповідно до ч. 2 ст. 3 цього Закону адміністративна межа між тимчасово окупованою територією та іншою територією України визначається Кабінетом Міністрів України.

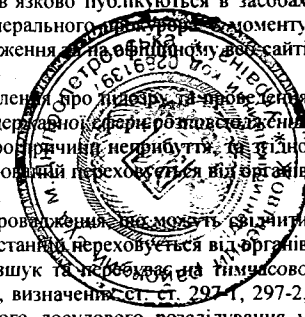
Під час досудового розслідування встановлено, що підозрюваний ухиляється від явки на виклик слідчого (не прибув на виклик без поважної причини більше ніж два рази), оголошений у розшук та перебуває на тимчасово окупованій території України.

Згідно із до ч. 3 ст. 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», Порядок вручення повістки про виклик особи, стосовно якої існують достатні підстави вважати, що така особа виїхала та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, а також правові наслідки ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, визначаються Кримінальним процесуальним кодексом України.

Відповідно до ч.1 ст. 297-5 КПК України, повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. У разі відсутності місця проживання чи перебування підозрюваного, повістка про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Матеріали клопотання свідчать, що підозрюваний належним чином викликався для повідомлення про підозру, та процес спеціального розслідування здійснюється у спосіб передбачений законом, а саме через засоби масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на сайті Офісу Генерального прокурора, проте не з'явився у призначений час та не повідомив про причини неприбуття. Згідно з матеріалами клопотання перебуває на тимчасово окупованій території, а відтак слід вважати, що підозрюваний переховується від органів слідства на тимчасово окупованій території України, з метою ухилення кримінальної відповідальності.

Враховуючи вищевикладене, зважаючи на надані слідчому судді матеріали кримінального провадження, які можуть свідчити про причетність до вищевказаних кримінальних правопорушень, а також, враховуючи той факт, що останній переховується від органів досудового розслідування, з метою ухилення від кримінальної відповідальності, оголошений у розшук та перебуває на тимчасово окупованій території України, слідчий суддя дійшов висновку про наявність обґрунтованих підстав, визначених ст. ст. 297-1, 297-2, 297-4 КПК України, для задоволення клопотання про надання дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні відносно Летюка О.І.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 135, 139, 297-1 - 297-5 КПК України, слідчий суддя,-

ПОСТАНОВИВ:

Клопотання прокурора Маріупольської окружної прокуратури Донецької області Дещенка В.О. у кримінальному провадженні, зареєстрованому в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 22024050000002173 від 15.07.2024 про здійснення спеціального досудового розслідування відносно Летюка Олексія Ігоровича, 26.10.1979 р.н., підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, - задовольнити.

Надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування кримінального провадження за № 22024050000002173 від 15.07.2024 відносно Летюка Олексія Ігоровича, 26.10.1979 р.н., підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Повний текст ухвали складений і оголошений о 16-45 годині 10.04.2025 року.

Слідчий суддя

В.П. Бойко

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

Сиретау:

[Signature]

О.С. Порогубова

Прошито та скріплено вчеплюючи
всього в копії
Суддя В.П. Бойко
10 квітня 2025 року